

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

az aradi és osanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt. $\frac{1}{2}$ évre 6 frt. $\frac{1}{4}$ évre 3 frt. 1 hóra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt. $\frac{1}{2}$ évre 7 frt. $\frac{1}{4}$ évre 3 frt 50 kr, 1 hóra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos perit sor egyszer 8 kr, minden következőnél 6 kr. Bélyegdíj külön 80 kr. Nyilttér sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDATARSASÁG (az aradi és osanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

A második szavazás.

Arad, május 21.

A mai szavazással eldőlt a képviselőházban a szabadelvű reformok felett vívott második ütközet sorsa is. Az első szavazás óriási szó-többségéhez mért 9 főnyi apadás nem von le semmit az eredmény számbeli súlyából és épen nem felel meg az ellenzék azon jobb ügyhöz méltó erőlködésének, melylyel hetek óta szakadatlan azon munkált, hogy a reformjavaslat melletti nagy többséget lejobb szállítsa; és ezen törekvésében annyival nagyobb kudarcot vallott, mert az ő ellenjavaslatuk pártolónak számát nem csak hogy nem tudták gyarapítani, de az előbbeni numeruson ők is alul maradtak.

A magyar nemzet ügye azonban a pár szavazatnak — elenyészőleg csekély — különbözete ellemében a most lefolyt második tárgyalás alkalmával óriási erkölcsi sikert aratott, melyet ha előre lát vala az ultramontán ellenzék, aligha kockáztatja a rá nézve oly siralmas véget ért második támadást.

A szabadelvűség és hazafiság ügyének — mert a kettő immár elválaszthatatlanul egybeforrott — óriási diadalában a liberális párt felszólalt tagjai mellett közösen osztoznak Wekerle Sándor miniszterelnök és Szilágyi Dezső igazságügyér. Tisztába hozták ez alkalommal a főrendiház viszonyának valódi természetét a nemzet által választott képviselőházhoz, összezúzták az ellenzék összes érveit és a maga rideg valóságában állították oda a Szapáry-Apponyi-Ugron által vezérelt ellenzékét a világ elé — mint a hazafias, a magyar nemzeti ügy ellenségeit.

A kockavetés immár megtörtént, ha nem is a javaslatok sorsa, de minden esetre az alsó ház tagjainak pártalakulása fölött. A közjogi alap, mint pártszervező momentum, az aktualitás elől háttérbe vonult, és a nemzet előtt álló esetleg hosszúságos és nehéz küzdelmek között saját-képen csak két párt fog egymással szemben állni: a nemzeti aspirációkért, a lelkiismeret szabadságáért, a demokrácia és népszuverenitás ideáljaiért harcoló hazafias szabadelvű párt, és klerikális reakció, a születési előjogok, az osztályuralom és a pápai befolyás mellett küzdő reakcionárius párt.

A második nagy képviselőházi küzdelem vihara végképen eloszlatta ködpárakat, melyek a különböző pártok intenciói fölött lebegtek, s a késig menő harcz heve két oldalra sorakoztatta az egymásba keveredett és hamis jelszavak és lobogók köré sorakozva volt párttagokat. Miként a 47—48-iki nagy időben, úgy most is már csak két tábor áll egymással szemben. Az egyik a patrióták, a hazafiak tábora, mely a magyar nemzet hagyományos elveiért és hegemo-

niájáért, — többet mondunk — mely immár az alkotmányos szabadságért küzd, a másik a római jezsuiták, a nemzetiségi forradalom, a bécsi reakció szolgálatába szegődött és a Rampollak, a Windischgrätzek a Pállfy Móriczok, a Lukacsuk és Rátziuk mellett saját hazája, saját nemzete ellen küzd és a bécsi feudális, a rácz és oláh irredentista és a panszláv orosz sajtó tapsai között mutatja muszkavezető elődeihez méltóan az ellenség az utat a magyar alkotmány sánczai közé.

Valjon sikerülni fognak-e a reakció zsoldosainak ez ádáz tervei, melyeket a magyar alkotmányos szabadság ellen szőnek-fonnak, kitudná előre megmondani? Mi nem hiszünk, nem hihetjük, mert hiszen az egyértelmű volna magának a magyar nemzetnek a bukásával. De nagyot, sokat árthatnak, s nemzetünk fejlődését, gyarapodását egy évszázaddal visszavetetik, ha a haza bal végzete csak rövid időre is kezdőbe játszaná az általuk annyira óhajtott és mindenáron keresett hatalmat.

Isten óvja hazánkat egy oly szövetséget kormányra jutásától, mely a képviselőházban csak úgy tudná megteremtteni magának a többséget, ha saját kreatúráinak csekélyke számát a főnemesség a római papság és a nemzetiségek választottjaival gyarapíthatná. Egy Szapáry-Apponyi kormány ugyanegy jelentőségű volna a katolikus nagygyűlés-programmjának megvalósításával abban az irányban, hogy katolikus választók csak katolikusokra adják szavazatukat; egyértelmű volna a nemzetiségeknek a passzivitásból való kilépésével a kormány javára. Egy Szapáry-Apponyi kormány csak úgy állhatna meg, ha a nemzet legszentebb kincseit dobna oda konczul a felekezeti és nemzetiségi érdekeknek. Hogy ezt kénytelenek volnának tenni, az a helyzet logikájából következik, és hogy készek volnának megtenni, a felől mostani maguktartása után semmi kétség sem foroghat fönn.

De hát félre e sötét képpel. Diadalt ültünk ma, a szabadság, a nemzeti ügy diadalát. Es bizunk a haza fölött örökös gondviselés kedvező végzetében, hogy diadalra fogja vinni ez ügyet a főrendiházban is, és bizunk koronás királyunk bölcsességében, ki ha nagygyá és virágzóvá tette e nemzet dicső uralkodása alatt, nem fogja megengedni, hogy a pártviszályok ama posványába merüljön, melybe hatalomvágyó stréberek a hierarchia és nemzetiségek segítségével akarják belétereelni, hogy ott aztán kifoszsák a kinság vergődő nemzetet évezredes alkotmányos jogaiból.

BELFÖLD.

Bécsi ultramontán lap rágalmai.

A bécsi „Vaterland“ vadul nekimegy a magyar kormánynak és hallatlan módon megtámadja. Forradalmár excellenciás uraknak mondja a minisztereket, akik bérelt utcái publikummal paktálnak. Gyalázat, hogy a külügyi hivatalhoz közel álló Fremdenblatt a miniszterek felforgató terveit pártolja. Ha a budapesti suhancok még továbbra is üzhetik játékukat, ez a csirkefogók diadala lesz. A miniszterek bűnös elszántsággal folytatják a politikát, melylyel tönkreteszik, a népképviselőket. Köztársasági állapotokat akarnak teremteni. Hallatlan vakmerőségre vall az az állítás, hogy a korona nem óhajta az egyházpolitikai törvényjavaslatokat. Az utca segítségével akar a magyar kormány nyomorúságos vállalkozásában győzelemre jutni. Ez azonban nem fog sikerülni. A mocskos száju bécsi förmedvényéből ennyi elég lesz mutatoul.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Az „Aradi Közlöny“ távirati tudósítása. —
Budapest, május 21.

Kezdeté d. e. 10 órakor.

Elnök: Bánffy Dezső br.

Jegyzők: Perczel Dezső, Molnár, Papp, Elek.

A kormány részéről jelen vannak: Wekerle Sándor miniszterelnök, Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, Csaky Albin, Tisza Lajos, gróf, Hieronymi, Fejérvári, Bethlen, Josipovich Imre és Lukács miniszterek.

Hitelesítették a mult ülés jegyzőkönyvét.

A kötelező polgári házasság.

Következtek a zárbeszédék.

Apponyi Albert gróf csak röviden szól, még pedig azért, mert itt már kapacitálásról szó sincs. Amidőn Szilágyi az egyház és az állam szétválasztása mellett szállott legelőbb sikra, szólóék törekvését reakcionáriusnak mondta. Ennek az állításnak csak akkor volna helye, ha a meglevő kötelező formát akarnák kiküszöbölni s a helyett ismét az egyházat akarnák életbe léptetni. Szólóék törekvései nem felekezeti befolyásokat akarnak becsempészni e javaslatba, csak az a törekvésük, hogy biztosítsák azt az erkölcsi befolyást, amivel a vallás kellő érvényesülése okvetlenül van az emberekre. (Helyeslés balfelől.) Tisza István higgadt, tárgyilagos és érdekes beszédében kétségbe vonta, hogy szóló és az egyház között ne volna a kompromisszumban is elvi ellentét. Szóló nem állítja az ellenkezőt. De itt legalább megvan az a vigasztalás, hogy a nép vérebe átment egyházi kötetet respektáljuk továbbra is. Ezért a differenciáért tehát kárpótól ez az előny. Abban is téved Tisza István, hogy ellentét így is úgy is lesz az állam és egyház között, ha egyáltalán koncedáljuk, hogy lesz ellentét. A kötelező forma elfogadása esetében az egyház okvetlenül az egyházi kötés érdekében fog agitálni, tehát ebben az esetben feltétlenül kevesebb lesz az ellentét állam és egyház között. (Helyeslés balfelől.)

Szilágyi miserabilisnak mondja a szükség házasságot. De ugyanis elismeri, hogy Ausztriában egyház és állam e miserabilis állapot daczára békében élnek. Többet miserabilis állapotól várni pedig lehetetlen. De nem erről van szó, hanem arról, hogy a főrendiházi izennel szemben micsoda állást foglaljunk el.

